

مقایسه میزان مصرف مواد غذایی حاوی ویتامین C و اسیداسکوربیک داخل گلبول سفید در زنان باردار مبتلا به مسمومیت حاملگی با افراد سالم حامله

نویسندگان :

ممبوه قایل *

کارشناسی ارشد مامائی، عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد بجنورد

سنگینه محمد علیزاده پرند ابی

مربی دانشکده پرستاری - مامائی دانشگاه علوم پزشکی تبریز

دکتر رضا مهدوی

استادیار دانشکده بهداشت و تغذیه دانشگاه علوم پزشکی تبریز

سید جمال قائم مقامی

مربی دانشکده بهداشت و تغذیه دانشگاه علوم پزشکی تبریز

تاریخ ارائه : ۸۳/۱۱/۱۳ تاریخ پذیرش : ۸۴/۶/۷

Relation between consumption of foods which contain vitamin C and leukocyte ascorbic acid concentration with preeclampsia risk

Abstract

Introduction: Preeclampsia is a common disorder in pregnancy which threatens maternal and fetus life. Hypertension disorders are the third major cause of maternal mortality. Oxidative stress has an important roll in pathophysiology of preeclampsia, and the toxicity of free radical oxygen is neutralized at presence of antioxidants such as vitamic C, E and β -carotene.

Materials and Methods: In this case control study, 103 women wiht preeclampsia and 100 women with normal pregnancy have been studied during postpartum hospital stay. Food Frequency Questionnaire was completed by them, and their blood sample was collected in order to determine the concentration of intra leukocyte ascorbic acid. Data have been analyzed by using of statistical test such frequency student t-test, Mann Whiteny U, Pearson correlation coeficient and chi-square.

Result: The daily mean number of fruit and vegetable consumption in the control group was higher than the case group. However the difference between two groups was not significant. Only 17.5% of cases and 16% of controls consumed less than the recommended five servings of fruits and vegetables daily. The daily mean consumption of ascorbic acid in the case group was significantly lower than the control group ($P=0.04$). 18.4% of cases and 13% of controls consumed vitamin C less than the daily recommended value of 85 mg. The mean of level leukocyte ascorbic acid in the control was lower than case group. But the difference was not significant between two groups. In spite of weak correlation between leukocyte ascorbic acid level and vitamin C consumption in all of the study subjects and in the case group, significant positive correlation was observed in the control group ($p=0.02$, $r=0.2$).

Discution: The increased mean of intra leukocyte ascorbic acid in case group can be due to the response to the oxidative stress of preaclamsia or can be caused by halting of ascorbic acid transfer from maternal blood to fetus or both of them. The weak correlation between intra leukocyte ascorbic acid density and the consumption of vitamin C may be produced by reasons which have been mentioned above or can be due to incorrect food production which it contains. According to these results, the consumption of foods which contain vitamin C, can prevent or control severity of preeclampcia in the pregnancy period.

Key Words: Preeclampsia, Pregnancy, Ascorbic acid, Food Frequency Questionaire.

آدرس مکاتبه :

مشهد - دانشکده پرستاری - مامایی چورچانی - آموزش ۱۵-۸۰۹۱۰۱۲-۰۵۱۱

نمابر : ۰۵۱۱-۸۰۹۷۳۱۳

پست الکترونیک : mahbobehghabel@yahoo.com

مقدمه:

بارداری در انسان یک وضعیت فیزیولوژیک است که از نخستین مراحل بلوغ به عنوان یک رویداد زمانی تکرار شونده رخ می دهد و هر گونه اشکال در روند طبیعی آن عوارض و خسارات گاه جبران ناپذیر، در پی خواهد داشت که با اقدامات و مراقبت های ویژه و عمدتاً آسان می توان از بسیاری از آنها پیش گیری کرد(۱). تغییرات سیستم قلبی - عروقی در بارداری ممکن است در زمانی که قبل از بارداری فشارخون طبیعی داشته اند منجر به افزایش فشارخون گردد (میلز ۲۰۰۱). اختلالات فشار خون حین بارداری یکی از سه علت عمده مرگ مادران را تشکیل می دهند(۷،۲). بنابه اظهار مرکز ملی آمار بهداشتی در سال ۲۰۰۱ اختلالات فشارخون بارداری در ۱۵۰۰۰ زن یعنی ۳/۷ درصد از تمام بارداری ها که منجر به تولد زنده شده اند تشخیص داده شده و از این تعداد ۸/۴ درصد اکلامپسی بوده است (۳). براساس مطالعه ای در تهران در سال ۱۳۷۶ میزان بروز مسمومیت حاملگی ۳/۶ درصد و مسمومیت و تشنج حاملگی ۰/۲ درصد گزارش شده است (۸). هم چنین طی سال های ۱۳۷۲-۱۳۷۴، ۱۴ درصد مرگ و میر مادران در جمعیت تحت پوشش خانه های بهداشت در تهران ناشی از افزایش فشارخون بوده است (۹).

نقش تغذیه در کنترل بعضی از مشکلات دوران بارداری از جمله اختلالات فشارخون از مواردی هستند که فکر محققین را به خود مشغول کرده است (۱۰، ۱۱). اخیراً نقش پراکسیدهای لیپیدی و رادیکال های آزاد اکسیژن در صدمه به سلول های آندوتلیال بسیار مورد توجه واقع شده است. دسیدوا حاوی تعداد فراوان سلول هایی است که در صورت فعال شدن می توانند عوامل سمی از خود آزاد کنند. سپس این مواد می توانند به عنوان واسطه هایی برای برانگیختن آسیب سلول های آندوتلیال عمل کنند. سیتوکین ها نیز ممکن است در آسیب اکسیداتیو مرتبط با مسمومیت حاملگی مشارکت داشته باشند. در این طرح رادیکال های عاری از اکسیژن سبب تشکیل پراکسیدهای لیپیدی خودبه خود تقویت شونده می شوند و این پراکسیدها نیز رادیکال های شدیداً سمی ایجاد می کنند که سبب آسیب سلول های آندوتلیال می شوند. این آسیب روند تولید اکسید نیتریک توسط سلول های آندوتلیال را تغییر می دهد و هم چنین با تعادل پروستاگلاندینی تداخل می کند.

سایر عواقب آسیب اکسیداتیو شامل: تولید سلول های کف آلود ماکروفاژی مملو از چربی که مشخصه آتروز است، فعال شدن انعقاد میکرو واسکولر (ترومبوسیتوپنی) و افزایش نفوذپذیری مویرگی (ادم و پروتئین اوری) می باشد. این مشاهدات در مورد آثار استرس اکسیداتیو در مسمومیت حاملگی، سبب افزایش توجه به اثر سودمند احتمالی درمان ضد اکسیدان در پیش گیری از اختلالات فشار خون بارداری شده است. آنتی اکسیدان ها خانواده ای متنوع از ترکیبات هستند که در جهت جلوگیری از تولید بیش از حد رادیکال های آزاد سمی و آسیب ناشی از آنها عمل می کنند. از آنتی اکسیدانهای مهم می توان ویتامین E (آلفاتوکوفرول)^۱، ویتامین C (اسید اسکوربیک)^۲ و بتاکاروتن^۳ را نام برد (۱۲، ۲). در برخی از مطالعات درمان با آنتی اکسیدان ها آثار مثبتی بر پیش گیری از مسمومیت حاملگی نشان داده است (۱۲، ۱۷) اما برخی نیز چنین تأثیری را رد کرده اند (۱۸، ۲۲) و به طور کلی مطالعات وسیع تر برای اثبات تأثیر آن توصیه شده است (۱۹، ۱۶، ۲).

روش کار:

این پژوهش یک مطالعه تحلیلی از نوع مورد-شاهدی می باشد که نمونه گیری به روش مبتنی بر هدف انجام شده است. در این پژوهش تعداد ۱۰۳ نفر از زنان زایمان کرده در مراکز آموزشی - درمانی شهر تبریز شامل دو مرکز الزهرا(س) و طالقانی با حاملگی اخیر تک قلو، بدون مشکلات طبی شناخته شده، از جمله دیابت، فشار خون مزمن، بیماری قلبی و... که مبتلا به مسمومیت حاملگی بودند، به عنوان گروه مورد (۵۱ نفر مبتلا به مسمومیت حاملگی خفیف و ۵۲ نفر مسمومیت حاملگی شدید) و از همین مراکز زنان زایمان کرده غیر مبتلا به مسمومیت حاملگی با مشخصات فوق به عنوان گروه شاهد (تعداد=۱۰۰) انتخاب شدند. حجم نمونه از فرمول زیر با سطح اطمینان ۹۵ درصد و توان ۸۰ درصد، با استفاده از مطالعه مشابهی که قبلاً انجام شده، ۱۰۰ نفر برآورد شد.

$$n = \frac{2(U + V)^2 S^2}{d^2} = \frac{2(1.96 + 0.84)^2 \cdot 41^2}{.162^2} = 100$$

با استفاده از فرم مصاحبه و یا مطالعه پرونده واحد

¹- α-Tocopherol

²- Ascorbic Acid

³- β-Caroten

مورد پژوهش را در یک لوله آزمایش حاوی محلول جدا کننده می‌ریزم و سپس به مدت ۴۵ دقیقه بدون حرکت در جا لوله قرار می‌دهیم تا گلبول های قرمز ته نشین شوند و بتوان گلبول های سفید و پلاکت ها را در مایع رویی جدا کرد. این محلول بالایی را به آزمایشگاه ارسال می‌کنیم، آن را سانتریفوژ کرده و بخش رسوب کرده را خوب تکان می‌دهیم و سپس مرحله شستشوی گلبول را انجام می‌دهیم و این کار را چند بار تکرار می‌کنیم. از گلبول های سفید جمع آوری شده در انتهای لوله، ۴۰ میکرولیتر برداشته و به لوله دیگری منتقل می‌کنیم. بعد ۱/۴ میلی‌لیتر تری کلرواستیک اسید به آن اضافه کرده و در دور بالا به مدت ۵ دقیقه سانتریفوژ می‌کنیم و سپس از محلول بالایی ۱ سی‌سی برداشته در لوله آزمایش دیگر ریخته و آن را جهت مرحله رنگ سنجی فریز می‌کنیم. ۲۰ میکرولیتر از گلبول های باقیمانده را با ۱ سی‌سی سالین ۹ گرم در ۱۰۰۰ مخلوط کرده و این محلول را جهت شمارش گلبول های سفید جدا شده استفاده می‌کنیم و مقدار ویتامین C را در تعداد 10^6 گلبول سفید گزارش می‌کنیم (۲۷).

یافته‌ها:

جهت مقایسه افراد گروه مورد و شاهد از نظر متغیر های کمی سن، شاخص توده بدنی و تعداد بارداری که دارای توزیع غیرطبیعی بودند از آزمون Mann-Whitney U استفاده شد. جدول شماره ۱ و ۲ بعضی مشخصات افراد مورد پژوهش را به تفکیک گروه مورد و شاهد نشان می‌دهد.

جهت مقایسه افراد دو گروه از نظر متغیر کیفی تحصیلات، آزمون مجذور کای و برای مقایسه افراد دو گروه از نظر شغل و مراقبت‌های دوران بارداری، آزمون دقیق فیشر انجام شد.

داده‌های جدول ۱ و ۲ نشان می‌دهد که بروز مسمومیت حاملگی مستقل از متغیرهای ذکر شده می‌باشد ($P > 0.05$).

نتایج حاصل از تجزیه و تحلیل (جدول شماره ۳) داده ها نشان داد که میانگین تعداد دفعات مصرف روزانه میوه و سبزیجات خام و پخته در گروه مورد ($7/28 \pm 2/49$) کمتر از گروه شاهد ($7/77 \pm 2/49$) بود. اما این اختلاف از نظر آماری معنی‌دار نبود ($p = 0.36$). میانگین تعداد دفعات مصرف روزانه میوه و سبزیجات در گروه مورد، ۶/۷ درصد از گروه شاهد پائین‌تر بود. هم چنین میانگین میزان متوسط

پژوهش، اطلاعات در زمینه مشخصات فردی، سابقه مامایی، میزان فشارخون و میزان پروتئین ادرار در افراد مورد پژوهش جمع آوری شد.

با استفاده از پرسش نامه بسامد خوراک، نحوه مصرف ۱۰۹ نوع ماده یا ترکیب غذایی (روزانه، هفتگی، ماهانه، سالانه و هرگز) که ممکن است فرد در طی یک سال آنها را استفاده کرده باشد، سؤال شد. ابتدا تعداد دفعات مصرف هر ماده غذایی در یک سال به دست آمد و سپس مجموع تعداد دفعات مصرف میوه و سبزیجات پخته و خام (به طور جداگانه) بر عدد ۳۶۵ تقسیم شد و به این ترتیب تعداد دفعات مصرف میوه ها و سبزیجات خام یا پخته به طور متوسط در یک روز به دست آمد به منظور به دست آوردن مقادیر کمی مواد مغذی مصرف شده، با استفاده از داده‌های حاصل از پرسش نامه بسامد خوراک، پس از به دست آوردن تعداد دفعات مصرف هر ماده غذایی در یک سال، عدد به دست آمده در سهم متوسط مصرفی ضرب شد و سپس با استفاده از نرم‌افزار کامپیوتری Food Proccess II، میزان مواد مغذی موجود (از جمله ویتامین‌های C، A، E، مواد معدنی مس، روی، سلنیم، آهن، کلسیم و ...) در این غذاها به دست آمد که با تقسیم بر ۳۶۵، میزان متوسط مصرف روزانه ویتامین C، A، E و ... به دست آمد و پس از آن با استفاده از نرم‌افزار کامپیوتری SPSS مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفت.

اندازگیری سطوح اسید اسکوربیک پلاسما و گلبول سفید صحیح‌ترین و قابل اعتمادترین تست برای بررسی وضعیت ویتامین C می‌باشد. مطالعات آزمایشگاهی و اپیدمیولوژیک نشان داده است که سطح پلاسمائی اسید اسکوربیک با دریافت اسید اسکوربیک و میزان آن در گلبول های سفید در ارتباط است (۲۳، ۲۴). اندازگیری غلظت اسید اسکوربیک گلبول های سفید بیشتر نشان دهنده ذخائر بافتی آن است و ذخائر بدن زمانی از ویتامین تخلیه می‌شوند که دریافت غذایی در مدت زمان یک ماه پائین باشد، در حالی که اسید اسکوربیک پلاسمایی تحت تأثیر رژیم غذایی اخیر قرار می‌گیرد (۲۵، ۲۷).

میزان اسید اسکوربیک داخل گلبول سفید در مادر از طریق جمع‌آوری ۴ میلی لیتر از نمونه خون مادر پس از زایمان و ارسال آن به محل آزمایشگاه و انجام مراحل آزمایشگاهی مربوطه به دست می‌آید. به این ترتیب که ۴ سی‌سی از نمونه خون گرفته شده از فرد

مبتلا به مسمومیت حاملگی نسبت به افراد غیرمبتلا، مجموع میوه و سبزیجات را کمتر از ۵ بار در روز، میوه جات را کمتر از ۲ بار در روز و سبزیجات را کمتر از ۳ بار در روز مصرف نموده بودند (۱۴). چند مطالعه دیگر نشان داد که مصرف مکمل های ویتامین C در کاهش فشارخون افراد غیرباردار نیز مؤثر بوده است (۳۲، ۳۴).

میانگین میزان متوسط مصرف روزانه ویتامین C در گروه مورد با یک اختلاف معنی دار کمتر از گروه شاهد بود (۱۴۳/۳ در مقابل ۱۹۹/۸ میلی گرم و $P=0/04$). در مطالعه Zhang و همکاران میانگین متوسط مصرف روزانه ویتامین C در گروه مورد ۱۳ درصد پائین تر از گروه شاهد بود (به ترتیب ۱۴۴/۸±۴/۹ و ۱۲۶/۲±۷/۹ میلی گرم). در این مطالعه ۲۰٪ از افراد گروه شاهد و ۳۱ درصد از افراد مورد ویتامین C را کمتر از ۸۵ میلی گرم در روز دریافت کرده بودند (۱۴). در مطالعه ای که Cappell و همکاران بر روی افراد مستعد ابتلا به مسمومیت حاملگی انجام دادند، تجویز مکمل های ویتامین C ۱۰۰۰ میلی گرم و ویتامین E ۴۰۰ واحد روزانه، ۶۱ درصد ابتلا به مسمومیت حاملگی را در گروه دریافت کننده مکمل کاهش داد (۱۶). هم چنین در مطالعه Gulmezoglu و همکاران، درصد کمتری از افراد دچار مسمومیت حاملگی که مکمل های آنتی اکسیدان نظیر ویتامین A، E و آلوپرنیول را دریافت کرده بودند، به دو داری ضد فشارخون نیاز پیدا کردند و نیز طول مدت بارداری در آنها بیشتر از گروه شاهد افزایش پیدا کرد (۱۵).

میانگین غلظت اسید اسکوربیک داخل گلبول سفید در گروه مورد، بدون اختلاف معنی دار بالاتر از گروه شاهد بود. در افراد دچار مسمومیت حاملگی شدید نیز، میزان اسید اسکوربیک داخل گلبول سفید نسبت به مسمومیت حاملگی خفیف بدون اختلاف معنی دار بیشتر بود. علت بالا بودن نسبی غلظت اسید اسکوربیک داخل گلبول سفید در گروه مورد ممکن است پاسخی به افزایش آسیب اکسیداتیو بوجود آمده در مسمومیت حاملگی، کاهش و یا توقف انتقال اسید اسکوربیک از مادر به جنین و یا هر دو باشد و افزایش میانگین غلظت اسید اسکوربیک داخل گلبول سفید در افراد دچار مسمومیت حاملگی شدید نسبت به افراد دچار مسمومیت حاملگی خفیف نیز ممکن است مؤید این مطلب باشد. در مطالعه ای که Schiff و

مصرف روزانه ویتامین C و تعداد دفعات مصرف روزانه میوه و سبزیجات خام و پخته، بدون اختلاف معنی دار، در افراد دچار مسمومیت حاملگی شدید نسبت به مسمومیت حاملگی خفیف کمتر بود.

میانگین میزان متوسط مصرف روزانه ویتامین C در گروه مورد ($143/3 \pm 63/3$ میلی گرم) کمتر از گروه شاهد ($199/8 \pm 207/1$ میلی گرم) بود و این اختلاف از نظر آماری معنی دار بود ($P=0/04$). این میانگین در گروه مورد ۲۳/۵ درصد کمتر از گروه شاهد بود.

میانگین غلظت اسید اسکوربیک داخل گلبول سفید در گروه مورد بالاتر از گروه شاهد بود (۱۷ در مقابل ۱۶/۳۱ میکروگرم در ۱۰۸ گلبول سفید). اما این اختلاف از نظر آماری معنی دار نبود ($p=0/13$). این میانگین در گروه مورد ۱/۰۴ برابر گروه شاهد بود. هم چنین میانگین غلظت اسید اسکوربیک داخل گلبول سفید در افراد دچار مسمومیت حاملگی شدید نسبت به افراد دچار مسمومیت حاملگی خفیف بالاتر بود (۱۷/۳ در مقابل ۱۶/۹ میکروگرم در ۱۰۸ گلبول سفید). درصد بیشتری از افراد مبتلا به مسمومیت حاملگی شدید نسبت به مسمومیت حاملگی خفیف میوه و سبزیجات پخته و خام را کمتر از میزان توصیه شده یعنی ۵ بار در روز (۲۸-۳۱) استفاده کرده بودند. هم چنین درصد بیشتری از افراد مبتلا به مسمومیت حاملگی شدید نسبت به مسمومیت حاملگی خفیف ویتامین C را کمتر از میزان توصیه شده روزانه یعنی ۸۵ میلی گرم در روز استفاده کرده بودند (جدول ۳). هم بستگی بین غلظت اسید اسکوربیک داخل گلبول سفید و ویتامین C دریافتی ($r=0/06$) در کل افراد مورد پژوهش از نظر آماری معنی دار نبود ($P=0/36$). هم بستگی مثبت بین غلظت اسید اسکوربیک داخل گلبول سفید و ویتامین C دریافتی در گروه مورد به میزان ۰/۰۳ می باشد. این هم بستگی از نظر آماری معنی دار نبود ($P=0/74$). در حالی که هم بستگی بین غلظت اسید اسکوربیک داخل گلبول سفید و ویتامین C دریافتی در گروه شاهد به تنهایی ($n=90$) به دست آمد که از لحاظ آماری معنی دار بود ($r=0/2$) و ($P=0/01$).

بحث :

میانگین تعداد دفعات مصرف میوه و سبزیجات بدون اختلاف معنی دار در گروه مورد کمتر از گروه شاهد بود. در مطالعه مشابهی که Zhang و همکاران در واشنگتن انجام دادند درصد بیشتری از افراد گروه

آن در یک ماده غذایی غنی از ویتامین C و در نتیجه باعث عدم تناسب ویتامین C دریافتی با اسید اسکوربیک داخل گلبول سفید شود.

نتیجه‌گیری :

با توجه به وجود ارتباط معنی‌دار بین افزایش مصرف مواد غذایی دارای ویتامین C و کاهش بروز مسمومیت حاملگی، می‌توان نتیجه گرفت که مصرف مواد غذایی حاوی ویتامین C در بارداری ممکن است منجر به پیش‌گیری از ابتلا به مسمومیت حاملگی یا کاهش شدت آن گردد. هم‌چنین با توجه به کاهش میزان اسید اسکوربیک داخل گلبول سفید در افراد مبتلا به مسمومیت حاملگی و برای جبران نخایر بافتی کاهش یافته، می‌توان مصرف بیشتر مواد غذایی حاوی ویتامین C را توصیه نمود.

تقدیر و تشکر:

پژوهش‌گران به این وسیله مراتب تقدیر و تشکر خود را از ریاست محترم دانشکده پرستاری و مامایی تبریز و مشهد، ریاست محترم بیمارستان‌های الزهرا و طالقانی تبریز، واحدهای کتاب‌خانه و کامپیوتر مشهد و تبریز و هم‌چنین مادران گرامی که با دقت و حوصله در این پژوهش همکاری نمودند اعلام می‌دارند.

همکاران انجام دادند، مشخص شد که میزان پلاسمایی ویتامین E در گروه مبتلا به مسمومیت حاملگی بالاتر از گروه غیر مبتلا بود. این محققین نیز معتقد بودند که افزایش میزان پلاسمایی ویتامین E ممکن است پاسخی به آسیب اکسیداتیو مسمومیت حاملگی باشد (۱۹). در مطالعه‌ای که توسط Sharma و همکاران انجام شد مشخص شد که میزان اسید اسکوربیک پلاسمایی در افراد مبتلا به مسمومیت حاملگی شدید افزایش یافته بود. آنها این افزایش را به کاهش حجم خون مادر و یا توقف انتقال اسید اسکوربیک از مادر به جنین و یا هر دو نسبت دادند (۲۰). در مطالعه Ozan و همکاران که بر روی زنان غیر باردار با سابقه و بدون سابقه مسمومیت حاملگی انجام شد، میانگین سطح آنتی‌اکسیدان‌های تام پلازما در زنان غیربارداری که سابقه مسمومیت حاملگی داشتند به طور معنی‌داری کمتر از گروه غیرمبتلا بود (۱۸). در حالی که همین محققین در مطالعه دیگری که بر روی زنان باردار دچار مسمومیت حاملگی و تشنج حاملگی انجام دادند، نتیجه گرفتند که سطح اسید اسکوربیک پلاسمایی هیچ ارتباط معنی‌داری با میزان فشارخون و پروتئین ادرار ندارد (۲۲).

چند مطالعه نیز نتایج متفاوت از نتایج ما ارائه دادند، که به ذکر تعدادی از آنها می‌پردازیم:

در بررسی که Zhang و همکاران انجام دادند میانگین غلظت اسید اسکوربیک پلاسمایی در گروه مبتلا به مسمومیت حاملگی ($43/6 \pm 1/94$ میلی‌گرم/دسی‌لیتر) پائین‌تر از گروه غیرمبتلا ($52/9 \pm 1$ میلی‌گرم/دسی‌لیتر) بود. هم‌چنین در مطالعه‌ای که توسط Chen و Kim بر روی افراد عادی انجام شد، ارتباط معکوس بین غلظت ویتامین C پلاسمایی با فشارخون دیاستولیک مشخص شد (۳۶، ۳۵).

علت احتمالی هم‌بستگی ضعیف بین غلظت اسید اسکوربیک داخل گلبول سفید در کل افراد مورد پژوهش را، با توجه به این که این هم‌بستگی مثبت در افراد گروه شاهد معنی‌دار بود، می‌توان به آسیب اکسیداتیو بوجود آمده در مسمومیت حاملگی، کاهش و یا توقف انتقال اسید اسکوربیک از مادر به جنین و یا هر دو نسبت داد. از آنجایی که اسید اسکوربیک یک ویتامین ناپایدار می‌باشد و مقدار زیادی از آن در مقابل حرارت و یا خرد کردن در معرض هوا از بین می‌رود (۲۸، ۳۱)، تهیه و طبخ نادرست مواد غذایی حاوی ویتامین C ممکن است منجر به کاهش میزان

جدول ۱: توزیع فراوانی و میانگین مشخصات فردی و اجتماعی افراد مورد پژوهش به تفکیک دو گروه مورد و شاهد

نتیجه آزمون Mann-Whitney U	شاهد (تعداد=۱۰۰)		مورد (تعداد=۱۰۳)		متغیر
	تعداد	درصد	تعداد	درصد	
	سن مادر				
	۱۴	۱۴	۱۸/۵	۱۹	کمتر از ۱۹
P = ۰/۰۶	۸۴	۸۴	۷۱/۷	۷۳	۱۹-۳۴
	۲	۲	۹/۸	۱۰	بیشتر و مساوی ۳۵
	۲۵/۲۲ ± ۰/۴۴		۲۷/۰۱ ± ۰/۶۱		سن مادر (خطای معیار ± میانگین)
P = ۰/۱۲	۲۳/۳ ± ۰/۴		۲۴/۲ ± ۰/۴		شاخص توده بدنی (خطای معیار ± میانگین)
	تعداد بارداری				
	۴۴	۴۴	۴۵/۶	۴۷	۱
	۴۷	۴۷	۳۵	۳۶	۲-۳
P = ۰/۳۵	۸	۸	۱۴/۶	۱۵	۴-۵
	۱	۱	۴/۹	۵	> ۶
	۱/۸۳ ± ۰/۰۹		۲/۲۵ ± ۰/۱۶		تعداد بارداری (خطای معیار ± میانگین)

*از تعداد کل ۶۴ نفر محاسبه شده است

جدول ۲: توزیع فراوانی مشخصات فردی و اجتماعی افراد مورد پژوهش به تفکیک دو گروه مورد و شاهد

نتیجه آزمون Chi-square	شاهد (تعداد=۱۰۰)		مورد (تعداد=۱۰۳)		متغیر
	تعداد	درصد	تعداد	درصد	
	تحصیلات				
	۱۳	۱۳	۱۷/۵	۱۸	بی سواد
P = ۰/۶۵	۴۱	۴۱	۴۵/۶	۴۷	ابتدائی
	۲۵	۲۵	۲۲/۳	۲۳	راهنمایی
	۱۷	۱۷	۱۲/۶	۱۳	دیپلم و بالاتر
	شغل				
P = ۰/۷۴	۹۶	۹۶	۹۴/۲	۹۷	خانه دار
	۴	۴	۵/۸	۶	شاغل یا محصل
P = ۰/۳۳	۹۷	۹۷	۹۲/۲	۹۶	انجام مراقبت دوران بارداری

جدول ۳: مقایسه وضعیت اسید اسکوریک داخل گلبول سفید، ویتامین C مصرفی روزانه و تعداد دفعات مصرف میوه و سبزیجات در گروه مورد و شاهد

نتیجه آزمون بین دو گروه مورد و شاهد	انحراف معیار ± میانگین			متغیر
	مسمومیت حاملگی شدید (تعداد=۵۲)	مسمومیت حاملگی خفیف (تعداد=۵۱)	شاهد (تعداد=۱۰۰)	
P = ۰/۱۹	۲/۵ ± ۷/۲	۳/۵ ± ۷/۵	۷/۷۷ ± ۲/۹	تعداد دفعات مصرف میوه و سبزیجات
P = ۰/۰۴	۵۳ ± ۱۳۳/۴	۷۶ ± ۱۵۹	۲۰۷/۱ ± ۱۹۹/۸	ویتامین مصرفی روزانه (میلی گرم)
P = ۰/۱۳	۱۳/۳ ± ۱۷/۳	۱۰/۹ ± ۱۶/۹	۱۶/۳۱ ± ۱۰/۳۲	اسید اسکوریک داخل گلبول سفید (میکروگرم در ۱۰۸ گلبول سفید)

مقدمه: مسمومیت حاملگی یک اختلال شایع در بارداری می‌باشد که زندگی مادر و جنین را تهدید می‌کند. اختلالات فشارخون بارداری یکی از سه علت عمده مرگ و میر مادران را تشکیل می‌دهند. آسیب اکسیداتیو که با تشکیل رادیکال‌های سمی آزاد اکسیژن سبب آسیب سلول‌های آندوتلیال می‌شوند، در پاتوفیزیولوژی مسمومیت حاملگی نقش مهمی ایفا می‌کند و اعمال سمی رادیکال‌های آزاد اکسیژن در حضور آنتی‌اکسیدان‌هایی نظیر ویتامین C، ویتامین E و بتا کاروتن خنثی می‌شود.

روش کار: در این مطالعه مورد - شاهدهی ۱۰۳ زن مبتلا به مسمومیت حاملگی و ۱۰۰ زن با بارداری طبیعی، در طی دوره بستری پس از زایمان مورد بررسی قرار گرفتند. به منظور به دست آوردن تعداد دفعات مصرف سبزی و میوه‌ها و هم چنین مقادیر کمی مواد غذایی مصرف شده پرسش نامه بسامد خوراک در مورد آنها تکمیل گردید و نمونه خون جهت تعیین میزان اسید اسکوربیک داخل گلبول سفید اخذ شد. محاسبات فوق به روش دستی و به وسیله نرم افزار رایانه ای Food Prossese II انجام شد و سپس داده‌ها با استفاده از نرم افزار رایانه ای SPSS/Win و روش‌های آماری شامل: آزمون‌های t استیودنت، من‌ویتنی، مجذور کای و پیرسون مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته‌ها: تعداد دفعات مصرف روزانه میوه و سبزیجات در گروه مورد، کمتر از گروه شاهد بود اما این اختلاف معنی‌داری نبود. ۱۷/۵ درصد افراد گروه مورد و ۱۶ درصد افراد گروه شاهد، میوه و سبزیجات را کمتر از ۵ وعده در روز استفاده کرده بودند. میانگین میزان متوسط مصرف روزانه ویتامین C در گروه مورد کمتر از گروه شاهد بود و این اختلاف از نظر آماری معنی‌دار بود. ۱۸/۴٪ از افراد گروه مورد و ۱۳٪ از افراد گروه شاهد ویتامین C را کمتر از میزان توصیه شده (۸۵ میلی‌گرم روزانه) استفاده کرده بودند. میانگین غلظت اسید اسکوربیک داخل گلبول سفید در گروه مورد بالاتر از گروه شاهد بود اما این اختلاف معنی‌دار نبود. هم بستگی مثبت بین غلظت اسید اسکوربیک داخل گلبول سفید و ویتامین C دریافتی در گروه مورد، از نظر آماری معنی‌دار نبود، در حالی که این هم بستگی در گروه شاهد معنی‌دار بود ($P=0/02$ و $r=0/2$).

نتیجه‌گیری: افزایش میانگین غلظت اسید اسکوربیک داخل گلبول سفید در گروه مورد ممکن است پاسخی به آسیب اکسیداتیو مسمومیت حاملگی و یا توقف انتقال اسید اسکوربیک از خون مادر به جنین و یا هر دو باشد. هم بستگی ضعیف بین غلظت اسید اسکوربیک داخل گلبول سفید با ویتامین C دریافتی نیز ممکن است به دلایل ذکر شده و یا ناشی از تهیه و طبخ نادرست مواد غذایی حاوی ویتامین C باشد. با توجه به نتایج این پژوهش، مصرف مواد غذایی حاوی ویتامین C در بارداری ممکن است منجر به پیش‌گیری از ابتلا به مسمومیت حاملگی و کاهش شدت آن گردد.

کلمات کلیدی: بارداری، مسمومیت حاملگی، ویتامین C، پرسش نامه بسامد خوراک.

References:

۱. بابادیزاوندی ع: تأثیر قرص کلسیم در پیش گیری از اختلالات فشار خون حاملگی در زنان باردار بدون سابقه زایمان. پایان نامه جهت اخذ درجه کارشناسی ارشد مامایی، دانشکده پرستاری مامایی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، ۱۳۷۴.
2. Bennett V.R, Brown L.K, Myles Textbook for Midwives. 13th ed, Edinburgh, Churchill Livingstone 2001; P: 315-17.
3. Cunningham F, Leveno KJ, Bloom SL, Hauth JC, Gilstrap III LC, Wensstrom KD: William's Obstetrics. 22nd ed., New York, MC Graw-Hill 2005; P: 761-808.
4. Danforth Scott RJ. Obstetrics and gynecology. 10th ed, Philadelphia, Lippincott Williams & Wilkins 1999; P: 309-26.
5. James KD, Steer JP, Weiner PC, Gonik B. Highrisk pregnancy. 2nd ed. London, W.B. Sanders 1999; P: 639-663.
۶. واحدی ح: درس نامه مامایی. چاپ اول، تهران، مؤسسه فرهنگی انتشاراتی فرهنگ سازان. ۱۳۷۹. صفحه ۳۱، ۳۶۳، ۳۶۸.
7. Tulchinsky TH. Varavikoa EA: The New Public Health Inded newyork: Academic press. 2000. P 300.
۸. لطیف نژاد رودسری بابلی ر: بررسی میزان شیوع، عوامل مستعد کننده و علائم بیماری پره اکلامپسی در زایشگاه های شهر تهران. پایان نامه کارشناسی ارشد رشته مامایی، دانشگاه تربیت مدرس، ۱۳۶۷.
۹. نقدی م: بررسی عوامل مؤثر بر مرگ و میر مادران در جمعیت تحت پوشش خانه های بهداشت در سال ۷۴-۱۳۷۱. پایان نامه دکترای اپیدمیولوژی، دانشگاه تهران، ۱۳۷۵.
۱۰. وارد ام: تغذیه در بارداری. ترجمه مظفری خسروی ح، شیدفر ف، افتخاری م ح. تهران، نشر طبیب، ۱۳۸۰. ص ۵.
11. Dudek GS. NUTRITION ESSENTIALS for NURSING PRACTICE. 4th ed, Philadelphia: Lippincott 2001; p: 286-308, 102-120.
۱۲. عالی ش: افزایش فشار خون در حاملگی، پره اکلامپسی، اکلامپسی. چاپ اول. تهران، انتشارات تیمورزاده، ۱۳۸۱. ص: ۶۴.
13. Schroeder MB. ACOG practice bullnaging preeclampsia and eclampsia. American Family Physitian, Kansas City 2002; 330-337.
14. Zhang C, Williams MA, King IB, Dashow EE, Sorensen TK, Frederick IO et al. Vitamin C and risk of preeclampsia-Results from dietary Questionnair and plasma assay. Epidemiology 2002; 13(4): 409-416.
15. Gulmezoglu AM, Hofmeyr GJ, Oosthuisen MM. Antioxidant in the treatment of severe pre-eclampsia: an explanatory randomized controlled trial. Br J Obstet Gynecol 1997; 104(6): 689-96.
16. Chapple LC, Seed PT, Briley AL, Kelly F, Lee R, Hunt BJ et al. Effect of antioxidants on the occurrence of preeclampsia in women at increased risk. Lancet 1999; 354:810.
17. Mutlu-Turkoglu U, Ademglu E, Ebrahimoglu L, Aykac-Tuker G, Uysal M. Imbalance between lipid peroxidation and antioxidant status in preeclampsia. Gynecol Obstet Invest 1998; 46(1): 37-40.
18. Ozan H, Icoly Y, Kimya Y, Cengiz C, Ediz B. Plasma anti-oxidant status and lipid profile in non-gravida women with a history of pre-eclampsia. J Obstet Gynaecol Res 2002; 28(5): 274-9.
19. Schiff E, Friedman SA, Stampfer M, Kao L, Barrett PH, Sibai BM. Dietary consumption and plasma concentration of vit E in pregnancies complicated by preeclampsia. Am J Obstet Gynecol 1996; 175: 1024-28.
20. Sharma SC, Sabra A, Molloy A, Bonnar J. Comparison of blood levels of histamine and total ascorbic acid in preeclampsia with normal pregnancy. Hum Nutr Clin Nutr 1984; 38(1): 3-9.
21. Zusterzeel PL, Steeger-Theunissen RP, Harren FJ, Stekkinger E, Timmerman BH, Berkelmans R et al. Ethene and other biomarkers of oxidative stress in hypertensive disorder of pregnancy. Hypertens pregnancy 2002; 21(1): 39-49.
22. Ozan H, Esmer A, Kolsal N, Copur OU, Ediz B. Plasma ascorbic acid level and erythrocyte fragility in preeclampsia and eclampsia. Eur J Obstet Gynecol Reprod Biol. 1997; 71(1): 35-40.
23. Shils EM, Olson AJ, Shihe M, Ross CA: Modern Nytrition in Health and Disease. 9th ed, Philadelphia, Lippincott Williams & Wilkins 1999; P: 467-83, 811-38.
24. Jacob RA, Shills ME, Olson JA, Skike ML. Vitamin C in: Modern Nutrition in Health and disease. 8th ed, Philadelpia 1994; P: 432-488.
25. Garrow JS, James WPT, Ralph A. Human Nutrition and Dietetics. 10th ed. Edinburgh, Churchill Living Stone 2000. P: 249-57, 442-8.
26. Sauber Lich HE: Laboratory Tests of the Assessment of Nutritional Status. 2nd ed., newyork, CRC press 1999; P: 11-36.
۲۷. بقایی ن: بررسی وضعیت اسید اسکوربیک در پلاسما و گلوبول سفید بیماران مبتلا به آسم مراجعه کننده به بیمارستان مسیح دانشوری تهران و برخی عوامل مؤثر بر آن. پایان نامه جهت دریافت فوق لیسانس علوم بهداشتی در رشته تغذیه. دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی تهران، ۱۳۸۰.
28. Mahan LK, Escott-Stump S. FOOD, NUTRITION & DIET THERAPY. 10th ed, Philadelpia, W. B. SAUNDERS COMPANY 2000; P: 167-85.
29. Shils EM, Olson AJ, Shihe M, Ross CA: Modern Nytrition in Health and Disease. 9th ed, Philadelphia, Lippincott Williams & Wilkins 1999; P: 467-83, 811-38.
30. Peckenpaugh JN. NUTRITION ESSENTIALS and DIET THERAPY. 9TH ed, Philadelpia, Saunedrs 2003, P 331-333.
31. Moreau D. Nutrition Made Incredibly Easy. 1st ed, Philadelpia, Lippincott Williams & Wilkins 2003, P: 122-6.
32. Schindler TH, Nitzsche EU, Munzel T, Olschewski M, Brink I, Jeserich M, Mix M, Buser PT, Pfisterer M, Solzbach U, Just H. Coronary vasoregulation in patients with various risk factors in response to cold pressor testing: contrasting myocardial blood flow responses to short- and long-term vitamin C administration. J Am Coll Cardiol. 2003; 42(5): 814-22.
33. Osganian SK, Stampfer MJ, Rimm E, Spiegelman D, Hu FB, Manson JE, Willett WC. Vitamin C and risk of coronary heart disease in women. J Am Coll Cardiol. 2003; 42(2): 253-5.
34. Vasdev S, Gill V, Parai S, Longerich L, Gadag V. Dietary vitamin E and C supplementation prevents fructose induced hypertension in rats. Mol Cell Biochem. 2002; 241(1-2): 107-14.
35. Chen J, He J, Hamm L, Batuman V, Whelton PK. Serum antioxidant vitamins and blood pressure in the United States population. Hypertension. 2002; 40(6): 810-6.
36. Kim MK, Sasaki S, Sasazuki S, Okubo S, Hayashi M, Tsugane S. Lack of long-term effect of vitamin C supplementation on blood pressure. Hypertension. 2002; 40(6): 797-803.

